

תלמוד ישראלי

הדף היומי לילדים

סדר קדשים | מסכת חולין דף צ"ו-ק"ב
שבת פרשת פקודי | כ"ו באדר א' ב' באדר ב' (9-3 למרץ)

דף צ"ו: ניקור גיד הנשה

התלמוד מביא מעשה שממנו נלמד על חששם של האמוראים מאיסורים.

פעם אחת היה בר פיולי עומד לפני שמואל ומנקר ירך של בהמה, כדי להוציא ממנה את גיד הנשה, שהרי אסור לאכול את גיד הנשה. חתן בר פיולי את גיד הנשה באופן מסוים

כשיטת רבי יהודה. אמר לו שמואל: חתן יותר, גם את הגיד שבלוע בתוך הבשר כדי שלא תקשיל אותי באיסור.

לשמע הדברים נבהל בר פיולי, ששמואל חושד בו כה, ומרוב פחד נפלה הסכין מידו. אמר לו שמואל: אל תיבהל, אני חושד בך חליקה, שהרי אתה נוהג כשיטת רבי יהודה, אך אני נוהג כשיטת רבי מאיר, ולכן הוריתי לך לנקר גם את הגיד שבלוע בבשר.

דף צ"ז: מליחת גיד הנשה

בביתו של ראש הגולה בבבל, כדי להוציא את הדם מלחם ירכים של בהמה יחד עם גיד הנשה שלקח, כי שכחו לנקר את גיד הנשה. על פי התלמוד בדרך זה מותר לאכול את הירכים הללו, מפני שאמנם המליחה היא כמו צליה, אבל אינה כמו בישול, רק בישול מפשט את הטעם האסור בכל המאכל, אך צליה ומליחה אינם עושים כן.

דף צ"ח: ביטול בשישים

מאכל אסור שבושל יחד עם מאכל מותר - גורם שכל המאכלים שבסיר אסורים, כי הטעם האסור התפשט במאכל המותר.

רק אם המאכל המותר הוא פי שישים יותר מהמאכל האסור, אין הוא נאסר.

רב נחמן אמר הלכה: גם ביצה שאסור לאוכלה והתבשלה עם מאכלים אחרים, אוסרת אותם.

"תניא, אמרו לו רבני יהודה: וכי נאמר על כן לא יאכלו בני יעקב? והלא לא נאמר אלא בני ישראל, ולא נקראו בני ישראל עד סיני! אלא בסניי נאמר, אלא שנכתב במקומו לידע מאיזה טעם נאסר להם"

פיר - טוב, יפה
דלמא - שמא

הסבר: חכמים אומרים שאיסור אכילת גיד הנשה חל על בני ישראל רק אחרי מעמד הר סיני, אלא שהוא נזכר מוקדם יותר בתורה, כשמסופר על יעקב אבינו שנאבק במלאך, כדי להסביר מדוע הוא נאסר.

תלמוד ישראלי
דף יומי לילדים

החידון העולמי
הראשון של התלמוד
הישראלי יוצא לדרכו!

הורים וילדים מוזמנים
להרשם ולהשתתף

לרגל שנת סיום הש"ס
חוויה של פעם
בשבע וחצי שנים

הרשמו עכשיו באתר:
www.talmudisraeli.co.il
טל. 03-9250225

לפניכם אירוע שעורר דיון משפחתי סוער:

לאחר מספר שנות בצורת, ולאחר שהחלו להישמע בתקשורת תשדירים המסבירים על הצורך לחסוך במים, התפתח ויכוח סוער בין בני המשמחה.

חלק מבני המשפחה
טענו שזו בסך הכל כמות
קטנה של מים ושלא
צריך להגזים עם החיסכון.
התשדירים המדברים עם
חיסכון מתכוונים לחקלאים
ולאנשים שמשתמשים
בהרבה מים, ולא לאנשים
שבסך הכל ממלאים בריכה
קטנה בחצר.

חלק מבני המשפחה טענו שצריך עכשיו להשתתף בצרת הבצורת של עם ישראל, וזה לא הזמן למלא את הבריכה במים. כרגע זה מותרות, לא דחוף, ובכך גם המשפחה תהיה שותפה לחיסכון במים.

ו...מה?
עצמך?

תקופת השופטים

תקופת השופטים החלה עם פטירתו של הושע בן נון, ונמשכה למעלה מ-300 שנה, עד משיחתו של שאול למלך על ישראל בידי שמואל. במהלך תקופה זו לא היה מלך או שלטון ריכוזי בעם ישראל, וכל שבט עסק בענייניו שלו. בספר שופטים מסופר שבני ישראל נמשכו פעמים רבות במהלך תקופה זו אחר עבודה זרה, ובכל פעם שלח ה' אויבים ששעבדו אותם, עד ששבו בני ישראל בתשובה וצעקו אליו,

מאזני צדק,
ע.בלאושילד, קטלוג
הבולים הישראלי

ואז היה מקים ה' שופט שיושע את ישראל. השופטים היו בני שבטים שונים, ולכל אחד מהם אופי וסגנון פעולה אחר. בין השופטים הידועים: עתניאל בן קנז, אהוד בן גרא, ברק בן אבינועם, גדעון, יפתח ושמשון.

מי אני? |

1. אני נקראת על שם יצור שיעושה דבש וגם עוקץ.
2. שפטתי את ישראל בין הרמה ובין בית אל.
3. קראתי לברק בן אבינועם והוריתי לו לצאת להילחם בסיסרא.
4. שיר שלם בתנ"ך נקרא על שמי.

[illegible]

תלמוד ישראלי

הדף היומי לילדים

א.ל.מ.ס.
א.ל.מ.ס. זא טא וואסער פאט ער
א.ל.מ.ס. זא טא וואסער פאט ער
א.ל.מ.ס. זא טא וואסער פאט ער
א.ל.מ.ס. זא טא וואסער פאט ער
א.ל.מ.ס. זא טא וואסער פאט ער

התבוננו היטב בציור וענו על השאלות הבאות:

- 1 מי האישה תחת העץ ומה תפקידה?
- 2 באיזו תקופה תנ"כית היא חיה?
- 3 מי הלוחם עם החרב והמגן בציור?
- 4 איך כוס החלב מתחברת לציור?
- 5 מיהו הרוכב בכרכרה בנחל?

במחצית א' לט

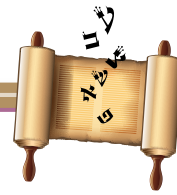
מי אני?

1. גרתי בעיר קדש נפתלי.
2. הובלתי צבא של 10,000 איש למלחמה נגד שר צבאו של יבין מלך כנען.
3. רדפתי אחרי שר צבא האויב, אבל כאשר מצאתי אותו גיליתי שאישה כבר הרגה אותו לפני.

5780 ה'תש"פ	5778 ה'תש"ח	5727 ה'תשכ"ז	5708 ה'תש"ח	5707 ה'תש"ז	5699 ה'תרצ"ט	5657 ה'תר"ץ	5323 ה'רמ"ח	5260 ה'רמ"ח	5258 ה'רמ"ח	4900 ה'רמ"ח	4800 ה'רמ"ח	4650 ה'רמ"ח	4260 ה'רמ"ח
שנת סיום ה'תש"פ	70 שנה למדינה	1969 הרב אריה לויין	1948 הקמת המדינה	1947 העצמאות	1939 שואה	1897 הרצל	רבי יוסף קארו	1500 העת החדשה	1492 גירוש ספרד	הרמ"ח	רש"י	רבי סעדיה גאון	510 ימי הביניים

סדר קודשים | מסכת חולין, דף צ"ט - ק"ב

דבר תורה

פרשת מקודי חותמת את העיסוק הנרחב בבניית המשכן בו עסק כמעט חצי מחומש שמות.

במשך מאות פסוקים חזרה ותיארה התורה את כל מלאכת ההכנה, הבנייה, והעבודה במשכן העדות. לעומת זאת, אם נביט לאחור, לתחילת חומש בראשית, נראה שאת מלאכת בריאת ובניית העולם ע"י הקב"ה מסתפקת התורה לתאר בשני פרקים ובעשרות בודדות של פסוקים.

מדוע הקדישה התורה אריכות כל כך גדולה בתיאור בניית המשכן, וקיצרה בתיאור בניית העולם ובריאתו?

את העובדה שהקב"ה הוא כל יכול - מסוגל לברוא עולם - לא היה צריך לתאר בצורה ארוכה, שכן מדובר בדבר הגיוני וברור. אולם, את העובדה שאנחנו כבני אדם מסוגלים לבנות בית ל-ה' שיבוא וישכון בו כאן בארץ - היה צורך לתאר באריכות רבה, שכן מדובר בחידוש גדול אותה חידשה היהדות: **"ושכנתי בתוכם"**.

יש לי מושג | סנהדרין

הסנהדרין הוא שמו של בית הדין הגדול שפעל בזמן בית המקדש וזמן מה אחריו. בסנהדרין היו חברים 71 חכמים, ומקום מושבו היה בלשכת הגזית שבבית המקדש. בנוסף לסנהדרין הגדולה היו גם בתי דינים שישבו בערים ובעיירות, ובהם היו 23 חברים.

שאלות השבוע

א. כמה מאכל אסור צריך אדם לאכול כדי שיתחייב במלקות?

ב. מה המקור בתורה לאיסור גיד הנשה?
ג. מה אמרו חכמי ארץ ישראל ליהודי בכל לעשות כדי שלא ישכחו את יום הכיפורים?

בין הסותרים נכונה תיעור הגרלה שבועית* והזוכה בה יזכה בסאבלט איכותי או בסט ספרים של התלמוד הישראלי (לפי בחירתכם). את התשובות יש לשלוח במייל עד יום רביעי בשעות הצהריים למייל: talmudhagrala@medison.co.il ולציין את מס' העלון עליו אתם עונים. הודעות ישלחו לזוכים במייל ושמותיהם יפורסמו בדף הפייסבוק של התלמוד הישראלי. *בפיקוח רואה חשבון

הקורן להתחדשות קהילות בישראל
אפריל 16 חייב מחברים חשבונית

תלמוד של תורה
זמן קורא חמשותף

דף צ"ט: טעם מצות גיד הנשה

האוכל שיעור כזית ממאכל שאסור באיסור לאו - נענש בעונש מלקות. על איזה מאכל אסור צריך חידוש מיוחד מהתורה, שמי שאוכל אותו לוקה? התשובה היא - גיד הנשה.

מכיון שלגיד הנשה אין כל טעם, לכאורה היה צריך להיות שלא ילקו על אכילתו, מפני שאין לוקים על דבר שאין הדרך לאוכלו, ואם אין בו טעם, ודאי שאין הדרך לאוכלו. אף על פי כן חידשה התורה שלוקים על אכילתו.

דף ק': מתי נוהג איסור גיד הנשה?

המשנה הנלמדת בדף זה מביאה מחלוקת בין התנאים על אודות איסור גיד הנשה.

חכמים ואומרים: איסור גיד הנשה נוהג רק בבמה טהורה, אך בבמה טמאה אין איסור גיד הנשה.

אמר רבי יהודה לחכמים: הרי איסור גיד הנשה נאמר כבר בחומש בראשית, לאחר שיעקב אבינו נאבק עם המלאך שהיכה אותו בירכו "על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה", ומאחר שבאותו זמן לא נאסרה עליהם אכילת בהמות טמאות, כי זה היה עוד לפני מתן תורה, מוכח שהאיסור כולל גם בהמות טמאות.

השיבו לו החכמים: איסור גיד הנשה נאמר לראשונה בהר סיני, אלא שכאשר כתב משה רבנו את התורה, הוא כתב את איסור גיד הנשה לאחר התאור של המאבק בין המלאך ליעקב, כדי ללמד שזו הסיבה שאסור לאכול את גיד הנשה, ונשכח ש'נתן ליעקב אבינו כוח לעמוד בפני מלאך'.

דף ק"א: גזרת המלכות על יום הכיפורים

בתקופת חכמי התלמוד ארע שהמלכות הרשעה גזרה על יהודי בכל שאסור להם לשמור את יום הכיפורים. מאחר שמי שהיה עובר על הגזרה היה מתחייב מיתה, לא קימו את יום הכיפורים משום פיקוח נפש, שהרי כלל בכל מצוות התורה קובע: **פיקוח נפש דוחה את כל התורה כולה, חוץ משלוש עברות חמורות.**

מה עשו באותה שנה?

חכמי ארץ ישראל שלחו ליהודי בכל: **בשבת הסמוכה ליום הכיפורים שמרו את יום הכיפורים.** כלומר, ודאי שאי אפשר להעביר את יום הכיפורים ליום אחר, אבל כדי שלא ישכחו את יום הכיפורים, אם הגזרה תימשך שנים רבות, תיקנו לעשות כן. **ומדוע דוקא בשבת?** כי בשבת ממילא שובתים ממלאכה, והמלכות לא תבחיך שבימים זה מקימים גם את דיני יום הכיפורים.

דף ק"ב: אכילת מאכל אסור בשיעור כזית

אין אדם לוקה על אכילת מאכל אסור, עד שיאכל ממנו שיעור כזית. אם אדם אכל אבר של עוף רזה מאד, שבכל העוף אין בשר בשיעור כזית, אבל ביחד עם העצמות והגידים יש באותו אבר שיעור כזית - הוא לוקה.